

følgelig var det en Ting, der ingen Betydning havde. Det ærede Medlem gjorde gældende, at det ikke gik an, at der paa en Mands Ejendom var Fradrag, medens der paa en anden Mands Ejendom ved Siden af, som var erhvervet senere, intet Fradrag var. Allerede det ærede Medlem fra Løjre (N. Frederiksen) gjorde gældende, at i selve Købeprisen er der nedfældet en Forskel imellem den Ejendom, hvor der er Fradrag, og den, hvor der ikke er Fradrag. Men dertil er der i øvrigt at sige, at den Mand, der køber en Ejendom, ved jo, hvilken Ejendom han køber, og maa i sit Køb regne med, om det er en Ejendom, for hvilken der er Fradrag eller ikke.

Det ærede Medlem (Pinholt) var dernæst imod, at man ved en Grundskyld naaede en Indtægt for Staten, der var højere end den, Ejendomsskylden i Øjeblikket giver. Han vilde ikke være med til, at der indvandedes mere til Staten i Afgift, end der i Øjeblikket indvindes ved Ejendomsskylden. Hvis vi tager dette Lovforslag og Ejendomsskyldsafgiften, som den foreligger, maa alle indrømme, at det i Virkeligheden gælder et overmaade lille Beløb i Forhold til Statens samlede Indtægter, som de nu er. Hvad betyder i dette Øjeblik 11—12—14 Millioner i Statsindtægt? Overmaade lidt i Forhold til, hvad det gjorde for blot 6—7 Aar siden. Dette bevirker ogsaa, at dette Lovforslag i Virkeligheden har fiskalt og finansielt mindre Betydning, end det vilde have haft for 6—7 Aar siden. Man maa jo huske paa, at naar alle Pengemidler overhovedet har tabt i Værdi, har Skatten ogsaa for Staten tabt i Værdi, og naar Ejendommene stiger, er der en vis Mening i, at man sætter Skatten op. Dernæst kan jeg ikke nægte, at det rent fiskalt har en ikke ringe Betydning for Staten. Derfor har jeg nogen Frygt for at gaa med til det, som enkelte Talere har gjort sig til Talsmænd for, at lægge al Skat paa fast Ejendom ind under Kommunen, skønt jeg paa den anden Side vel kan begribe det hensigtsmæssige deri; thi Staten har en væsentlig Interesse i at have nogle Skatter, der ligger fast, og som den kan regne med. Der kan blive vanskelige Tider for Staten paa den Maade, at Forbrugsafgifterne svigter, eller paa den Maade, at Indkomst og Formue gaar ned og dermed Indkomst- og Formueskatten. Det har ikke saa ringe Betydning, som man vil tillægge det, at Staten har visse faste Ejendomsskatter, med hvilke den kan regne med Sikkerhed. Derfor er jeg i og for sig stemt for, at man gaar

endog til en ret høj Skat herpaa, for at Staten kan have en sikker Indtægt, uden at jeg vil gaa ind paa de andre Betragtninger, som fører dertil, at man ud fra denne Skat overhovedet skulde kunne afskaffe andre Skatter i stort Omfang. Det var dette, som den ærede sidste Taler (Birck), til hvem jeg senere skal henvende nogle Ord, polemiserede imod, men her polemiserer han ikke mod mig; thi jeg har ikke i dette Lovforslag — og der findes heller intet derom i Bemærkningerne til Lovforslaget — ment i Øjeblikket at ville gaa til, at denne Skat skulde være en eneste Skat eller en alt overragende Skat, saaledes at andre Skatter helt skulde forsvinde overfor den.

Endelig tror jeg, at det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) — og andre har været inde paa det samme — var angst for, at den Vurdering, som finder Sted, ikke skulde være tilstrækkelig god. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ønske, at man, naar man gik til disse Vurderinger, ogsaa vilde tage Hensyn til f. Eks. Boniteten. Jeg er af den Mening, at det gør Overskyldraadet; Overskyldraadets Instruks gaar ud derpaa, og Vurderingsmændene tager ogsaa Hensyn til Boniteten af Jorden. Jeg ser, at det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) nikker til mig. Jeg kan altsaa berolige det ærede Medlem (Pinholt) i saa Henseende. Det ærede 4de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær), som var Ordfører for det konservative Folkeparti, støttede ham for saa vidt, som han sagde, at man overhovedet ikke kunde regne med den Vurdering, der nu fandt Sted. Det var ikke nogen ensartet Jordvurdering. Dertil maatte der anvendes ganske anderledes Tid. Maaske man ved Hjælp af 2—3 Aars Vurderinger kunde komme til en saadan ensartet Jordvurdering. Hvis Jordvurderingen, som nu finder Sted, ikke er tilstrækkelig, saa er heller ikke den Ejendomsskyldvurdering, som finder Sted, tilstrækkelig, saa kan man lige saa godt angribe den. Jeg tror ikke, at man, naar man har de Vurderingsmænd, vi nu har, kommer til nogen anden og bedre Vurdering end den, vi i Øjeblikket kan vente at faa iværksat gennem de nuværende Vurderingsmyndigheder. Jeg tror ikke, det vil være muligt at komme til noget andet, hvis man da ikke skal anvende, saaledes som den ærede sidste Taler (Birck) foreslog, Systemer, man har foreslaaet i Amerika, men neppe har anvendt og kun teoretisk har begrundet. Hvis man ikke